

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาปัญหาการปรับตัวและวิถีแก้ไขของนักเรียนประถมศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอ
นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 2 ปัญหาการปรับตัว วิถีแก้ไข และผลที่เกิดขึ้นจากการแก้ไข
- ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัว และความสามารถในการปรับตัวของ
นักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน
- ตอนที่ 4 การพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวของนักเรียนประถมศึกษาจากการ
อบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

รายละเอียดเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา ดัง
แสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนักเรียนประถมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ
และระดับชั้นที่ศึกษา

สถานภาพส่วนตัว	จำนวนคน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	157	45.8
- หญิง	186	54.2
รวม	343	100.0

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนักเรียนประถมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ และระดับชั้นที่ศึกษา (ต่อ)

สถานภาพส่วนตัว	จำนวนคน	ร้อยละ
2. ระดับชั้นที่ศึกษา		
- ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	166	48.4
- ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	177	51.6
รวม	343	100.0

จากตารางที่ 2 แสดงสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

- เพศ นักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศหญิงและชาย จำนวนไม่แตกต่างกันมากนัก โดยเป็นนักเรียนเพศหญิง (ร้อยละ 54.2) ที่เหลือร้อยละ 45.8 เป็นนักเรียนชาย
- ระดับชั้นที่ศึกษา เป็นนักเรียนที่เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 48.4 และ 51.6 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ปัญหาการปรับตัว วิธีแก้ไข และผลจากการแก้ไข

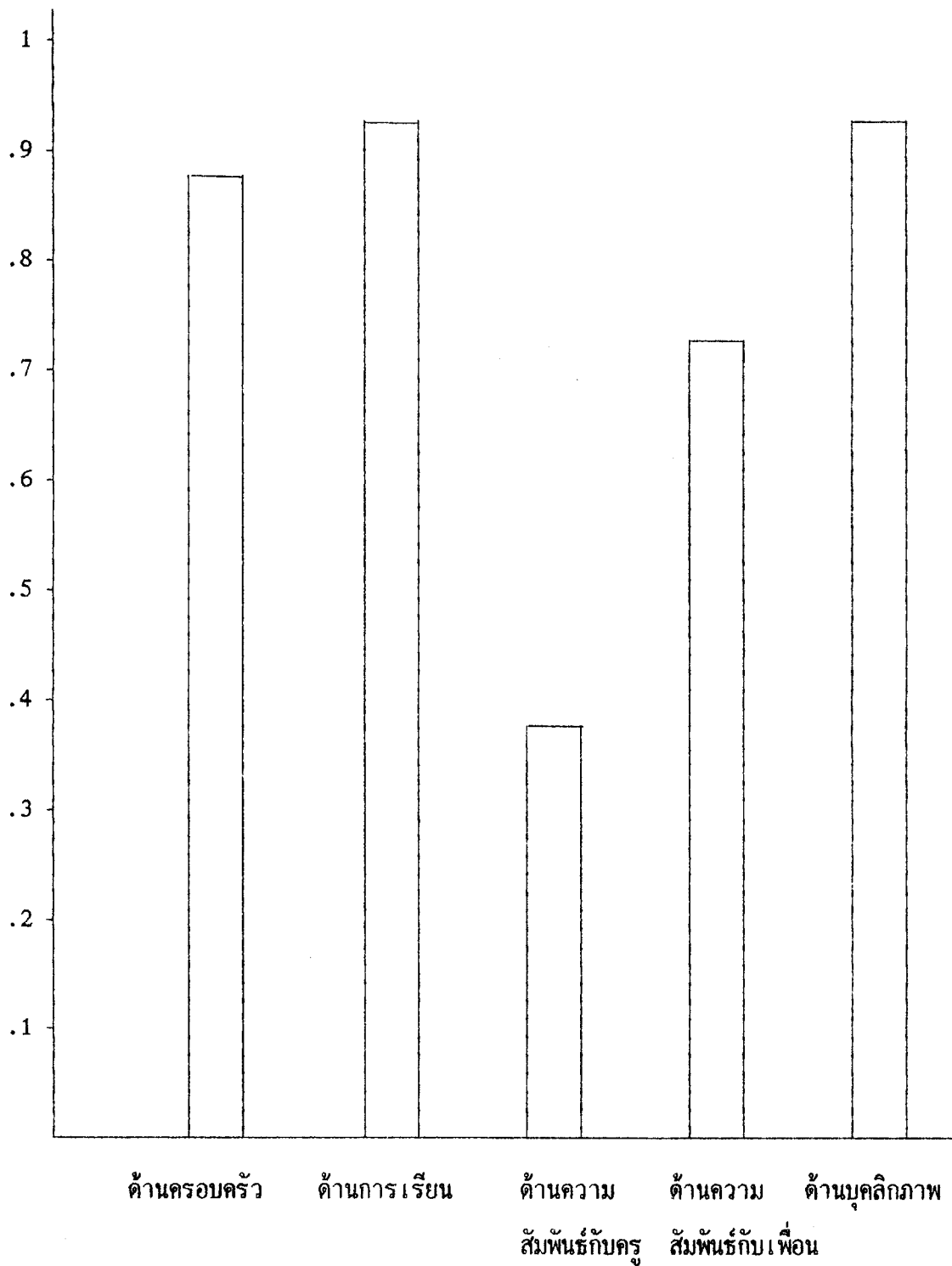
2.1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปรับตัวด้านต่าง ๆ และแยกเป็นปัญหาการปรับตัวแต่ละด้าน ดังแสดงในตารางที่ 3-8

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของคะแนนการประสบบัณฑิต การปรับตัวด้านต่าง ๆ ของนักเรียนประถมศึกษา

ด้านที่	ปัญหาการปรับตัวด้านต่าง ๆ	\bar{X} (range 0-3)	S.D
1	ด้านครอบครัว	.88	.44
2	ด้านการเรียน	.91	.54
3	ด้านความสัมพันธ์กับครู	.34	.45
4	ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	.75	.52
5	ด้านบุคลิกภาพส่วนตัวของนักเรียน	.93	.64
	รวม	.76	.37

จากตารางที่ 3 แสดงว่านักเรียนประถมศึกษาประสบบัณฑิตการปรับตัวในทุกด้านน้อย ($\bar{X} = .76$) แต่เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวทั้ง 5 ด้าน พบว่าปัญหาการปรับตัวที่นักเรียนประสบบากกว่าด้านอื่น ๆ คือ ด้านบุคลิกภาพส่วนตัวของนักเรียน ($\bar{X} = .93$) รองลงมาคือ ด้านการเรียน ($\bar{X} = .91$) ด้านครอบครัว ($\bar{X} = .88$) ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ($\bar{X} = .75$) และด้านความสัมพันธ์กับครู ($\bar{X} = .34$) ตามลำดับ

จากตารางที่ 3 ได้นำเสนอข้อมูลในรูปแบบภูมิ ดังภาพที่ 1

ปัญหาการปรับตัวด้านต่าง ๆ ของนักเรียนประถมศึกษา

ภาพที่ 1 กราฟแท่งแสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนปัญหาการปรับตัวด้านต่าง ๆ ของนักเรียนประถมศึกษา

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของคะแนนการประสพ
ปัญหาการปรับตัวด้านครอบครัวของนักเรียนประถมศึกษา

ข้อที่	ปัญหาการปรับตัวด้านครอบครัว	\bar{X} (range 0-3)	S.D
1	พ่อแม่ทะเลาะกัน	.90	.81
2	พ่อแม่ประพฤติตัวไม่เหมาะสม เช่น ดื่มสุรา เล่นการพนัน	.55	.77
3	พ่อแม่เข้มงวดกวดขัน	2.01	.96
4	พ่อแม่ไม่สนใจหรือรักใคร่เท่าที่ควร	.37	.85
5	พ่อแม่รักพี่หรือน้องมากกว่า	.47	.96
6	พ่อแม่ไม่สอนหรือแนะนำเรื่องการเรียนและการทำการบ้าน	.44	.82
7	ทะเลาะกับพี่หรือน้อง	1.63	1.06
8	มีเรื่องโต้เถียงกับพ่อแม่	.70	.73
	รวม	.88	.44

จากตารางที่ 4 แสดงว่านักเรียนประถมศึกษาประสพปัญหาการปรับตัวด้านครอบครัวอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = .88$) แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของการประสพปัญหาการปรับตัวด้านครอบครัว พบว่าปัญหาที่นักเรียนประสพมากกว่าด้านอื่นๆ คือ พ่อแม่เข้มงวดกวดขัน ($\bar{X} = 2.01$) ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ทะเลาะกับพี่หรือน้อง ($\bar{X} = 1.61$) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และพ่อแม่ทะเลาะกัน ($\bar{X} = .90$) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของคะแนนการประสพ
ปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนประถมศึกษา

ข้อที่	ปัญหาการปรับตัวด้านการเรียน	\bar{X} (range 0-3)	S.D
1	ไม่มีสมาธิในการเรียน	1.13	.82
2	กิจกรรมในชั้นเรียนไม่น่าสนใจ	.68	.87
3	เรียนตามเพื่อนในชั้นไม่ทัน	.52	.73
4	ไม่ทราบวิธีเรียนหนังสือให้เก่ง	.78	.92
5	แบ่งเวลาในการเรียน เล่น และทำการบ้านไม่เหมาะสม	1.27	.98
6	ทำการบ้านไม่ทัน หรือทำไม่ได้	1.10	.86
	รวม	.91	.54

จากตารางที่ 5 แสดงว่านักเรียนประถมศึกษาประสพปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนในระดับน้อย ($\bar{X} = .91$) แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของการประสพปัญหาด้านการเรียนแล้วพบว่า ปัญหาการปรับตัวที่นักเรียนประสพมากกว่าด้านอื่น ๆ คือ แบ่งเวลาในการเรียน เล่น และทำการบ้านไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 1.27$) รองลงมาคือ ไม่มีสมาธิในการเรียน ($\bar{X} = 1.12$) และทำการบ้านไม่ทัน หรือทำไม่ได้ ($\bar{X} = 1.11$) ตามลำดับ ซึ่งทั้ง 3 ปัญหาย่อยนี้เกิดขึ้นในระดับปานกลาง

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของคะแนนการประสพ
ปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับครูของนักเรียนประถมศึกษา

ข้อที่	ปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับครู	\bar{X}	S.D
		(range 0-3)	
1	ครูไม่ส่งเสริมให้กล้าแสดงออก	.23	.58
2	ครูไม่ช่วยเหลือแนะนำเรื่องการเรียน	.17	.48
3	ครูลงโทษโดยขาดความยุติธรรม	.41	.78
4	ครูไม่เอาใจใส่และดูแลอย่างใกล้ชิดและเป็นกันเอง	.44	.73
5	ครูไม่ทำตัวให้เป็นตัวอย่างที่ดี	.22	.54
6	ครูใช้อารมณ์และขาดเหตุผล	.39	.71
7	ครูปฏิบัติต่อนักเรียนแต่ละคนไม่เสมอภาค	.50	.83
	รวม	.34	.45

จากตารางที่ 6 แสดงว่านักเรียนประถมศึกษาประสพปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับครูในระดับน้อย ($\bar{X} = .34$) แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับครูแล้ว พบว่า ปัญหาการปรับตัวที่นักเรียนประสพมากกว่าด้านอื่น ๆ คือ ครูปฏิบัติต่อนักเรียนแต่ละคนไม่เสมอภาค ($\bar{X} = .50$) รองลงมาคือ ครูไม่เอาใจใส่และดูแลอย่างใกล้ชิดและเป็นกันเอง ($\bar{X} = .44$) และครูลงโทษโดยขาดความยุติธรรม ($\bar{X} = .41$) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของคะแนนการประสพ
ปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนของนักเรียนประถมศึกษา

ข้อที่	ปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	\bar{X}	S.D
		(range 0-3)	
1	เพื่อนล้อเลียนและกลั่นแกล้ง	1.59	.97
2	ขาดเพื่อนสนิทที่จะปรึกษาและเล่นด้วย	.45	.80
3	ไม่ทราบวิธีคบเพื่อนและวิธีทักทายให้เพื่อนรัก	.50	.78
4	ทะเลาะวิวาทกับเพื่อน	1.07	.79
5	เพื่อนชักจูงไปในทางไม่ดี	.45	1.29
6	เพื่อนดูถูกเหยียดหยาม	.73	.89
7	ถูกเพื่อนบังคับให้ทำในสิ่งที่ไม่อยากทำ	.48	.78
	รวม	.75	.52

จากตารางที่ 7 แสดงว่านักเรียนประถมศึกษาประสพปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนในระดับน้อย เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนแล้ว พบว่าปัญหาการปรับตัวที่นักเรียนประสมมากกว่าด้านอื่น ๆ คือ เพื่อนล้อเลียนและกลั่นแกล้ง ($\bar{X} = 1.59$) รองลงมาคือ ทะเลาะวิวาทกับเพื่อน ($\bar{X} = 1.07$) ซึ่งทั้ง 2 ปัญหาย่อยนี้เกิดขึ้นในระดับปานกลาง และเพื่อนดูถูกเหยียดหยาม ($\bar{X} = .73$) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของคะแนนการประสพ
ปัญหาการปรับตัวด้านบุคลิกภาพส่วนตัวของนักเรียนประถมศึกษา

ข้อที่	ปัญหาการปรับตัวด้านบุคลิกภาพส่วนตัวของนักเรียน	\bar{X} (range 0-3)	S.D
1	ใช้วาจาไม่สุภาพ เช่น พูดคำหยาบ พูดบด	1.26	.87
2	ขาดความมั่นใจในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น อาย ประหม่า บังคับใจตนเองไม่ได้	1.13	1.01
3	กังวลใจเกี่ยวกับร่างกาย เช่น อ้วนหรือผอมเกินไปปวดฟัน ฟันผุ มีกลิ่นปาก	1.02	1.09
4	อารมณ์ไม่มั่นคง เช่น โกรธง่าย ใจน้อย ลุนเจียวง่าย	1.36	1.14
5	ขี้เกียจเรียน ทำงานช้า	.91	1.07
6	รู้สึกว่าชีวิตไม่มีความสำคัญและไม่มีจุดหมายในชีวิต	.35	.82
7	รู้สึกว่าตัวเองมีปมด้อย เช่น เรียนไม่เก่ง พ่อแม่ยากจน	.50	.89
	รวม	.93	.64

จากตารางที่ 8 แสดงว่านักเรียนประถมศึกษาประสพปัญหาการปรับตัวด้านบุคลิกภาพ
ส่วนตัวในระดับน้อย ($\bar{X} = .93$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของปัญหาการปรับตัวด้านบุคลิกภาพ
ส่วนตัวแล้ว พบว่าปัญหาการปรับตัวที่นักเรียนประสพมากกว่าด้านอื่น ๆ คือ อารมณ์ไม่มั่นคง ($\bar{X} =$
1.36) รองลงมาคือ ใช้วาจาไม่สุภาพ ($\bar{X} = 1.26$) และขาดความมั่นใจในการทำกิจกรรม
ต่าง ๆ ($\bar{X} = 1.13$) ตามลำดับ ซึ่งทั้ง 3 ปัญหาย่อยนี้เกิดขึ้นในระดับปานกลาง

2.2 ค่าร้อยละของวิธีแก้ไขปัญหาการปรับตัวด้านต่าง ๆ ของนักเรียนประถมศึกษา
 ดังแสดงในตารางที่ 9-13

ตารางที่ 9 จำนวนนักเรียนและร้อยละของวิธีแก้ไขปัญหาการปรับตัวด้านครอบครัวของนักเรียน
 ประถมศึกษา

ปัญหาการปรับตัว ด้านครอบครัว	วิธีแก้ไขปัญหา							
	ยอมรับสภาพ		ปรับปรุงตนเอง		หาเหตุผลให้ ตัวเองสบายใจ		จัดการกับปัญหา โดยตรง	
	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
1. พ่อแม่ทะเลาะกัน	77	34.4	28	12.5	62	27.7	57	25.4
2. พ่อแม่ประพฤติตัว ไม่เหมาะสม	48	35.0	25	18.2	15	11.0	49	35.8
3. พ่อแม่เข้มงวดกวดขัน	55	18.0	206	67.5	21	6.9	23	7.6
4. พ่อแม่ไม่สนใจหรือ รักใคร่เท่าที่ควร	21	26.9	21	26.9	24	30.8	12	15.4
5. พ่อแม่รักพี่หรือน้อง มากกว่า	38	42.7	18	20.2	18	20.2	15	16.9
6. พ่อแม่ไม่สอนหรือแนะนำ เรื่องการเรียนและการ ทำการบ้าน	14	15.1	35	37.6	21	22.6	23	24.7
7. ทะเลาะกับพี่หรือน้อง	47	16.7	124	44.0	33	11.7	78	27.7
8. มีเรื่องโต้เถียงกับพ่อแม่	23	12.0	125	65.1	19	9.9	25	13.0

จากตารางที่ 9 แสดงว่านักเรียนประถมศึกษาแก้ไขปัญหาการปรับตัวด้านครอบครัวโดยใช้วิธีแก้ไขปัญหาคือ 4 วิธี แต่วิธีแก้ไขปัญหานั้นนักเรียนใช้มากที่สุด คือ วิธีปรับปรุงตนเอง ยกเว้นพ่อแม่ทะเลาะกัน และพ่อแม่รักพี่หรือน้องมากกว่า ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่แก้ไขด้วยวิธียอมรับสภาพพ่อแม่ประพฤติตัวไม่เหมาะสม นักเรียนแก้ไขด้วยวิธีจัดการกับปัญหาโดยตรง และยอมรับสภาพในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน และพ่อแม่ไม่สนใจหรือรักใคร่เท่าที่ควร ซึ่งนักเรียนแก้ไขโดยหาเหตุผลให้ตัวเองสบายใจ

ตารางที่ 10 จำนวนนักเรียนและร้อยละของวิธีแก้ไขปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนประถมศึกษา

ปัญหาการปรับตัว ด้านการเรียน	วิธีแก้ไขปัญหา							
	ยอมรับสภาพ		ปรับปรุงตนเอง		หาเหตุผลให้ ตัวเองสบายใจ		จัดการกับปัญหา โดยตรง	
	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
1. ไม่มีสมาธิในการเรียน	16	6.0	186	69.9	23	8.7	41	15.4
2. กิจกรรมในชั้นเรียนไม่น่าสนใจ	68	42.8	40	25.2	25	15.7	26	16.4
3. เรียนตามเพื่อนในชั้น ไม่ทัน	12	8.8	93	68.4	10	7.4	21	15.4
4. ไม่ทราบวิธีเรียนหนังสือ ให้เก่ง	20	11.9	102	60.7	18	10.7	28	16.7
5. แบ่งเวลาในการเรียน เล่น และทำการบ้าน ไม่เหมาะสม	26	10.0	168	64.6	14	5.4	52	20.0
6. ทำการบ้านไม่ทันหรือ ทำไม่ได้	13	5.1	177	69.4	12	4.7	53	20.8

จากตารางที่ 10 แสดงว่านักเรียนประถมศึกษาแก้ไข้ปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนโดยใช้วิธีแก้ไข้ปัญหาทั้ง 4 วิธี แต่วิธีแก้ไข้ปัญหาที่นักเรียนใช้มากที่สุด คือวิธีปรับปรุงตนเอง ยกเว้นกิจกรรมในชั้นเรียนไม่น่าสนใจ ซึ่งนักเรียนแก้ไข้โดยใช้วิธียอมรับสภาพเป็นส่วนใหญ่

ตารางที่ 11 จำนวนนักเรียนและร้อยละของวิธีแก้ไข้ปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับครูของนักเรียนประถมศึกษา

ปัญหาการปรับตัว	วิธีแก้ไข้ปัญหา							
	ยอมรับสภาพ		ปรับปรุงตนเอง		หาเหตุผลให้ตัวเองสบายใจ		จัดการกับปัญหาโดยตรง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านความสัมพันธ์กับครู	คน		คน		คน		คน	
1. ครูไม่ส่งเสริมให้กล้าแสดงออก	20	33.9	19	32.2	9	15.3	11	18.6
2. ครูไม่ช่วยเหลือแนะนำเรื่องการเรียน	6	13.0	15	32.6	16	34.8	9	19.6
3. ครูลงโทษโดยขาดความยุติธรรม	34	36.6	23	24.7	21	22.6	15	16.1
4. ครูไม่เอาใจใส่และดูแลอย่างใกล้ชิดและเป็นกันเอง	40	36.0	27	24.3	23	20.7	21	18.9
5. ครูไม่ทำตัวให้เป็นตัวอย่างที่ดี	19	33.3	16	28.1	12	21.1	10	17.5
6. ครูใช้อารมณ์และขาดเหตุผล	33	34.4	22	22.9	21	21.9	20	20.8
7. ครูปฏิบัติต่อนักเรียนแต่ละคนไม่เสมอภาค	52	46.0	20	17.7	26	23.0	15	13.3

จากตารางที่ 11 แสดงว่านักเรียนประถมศึกษาแก้ไขปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับครูโดยใช้วิธีแก้ไขปัญหานั้น 4 วิธี แต่วิธีแก้ไขปัญหานักเรียนใช้มากที่สุด คือ วิธียอมรับสภาพ ยกเว้นครูไม่ช่วยเหลือแนะนำเรื่องการเรียนที่นักเรียนแก้ไขโดยใช้วิธีปรับปรุงตนเองเป็นส่วนใหญ่

ตารางที่ 12 จำนวนนักเรียนและร้อยละของวิธีแก้ไขปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ของนักเรียนประถมศึกษา

ปัญหาการปรับตัว	วิธีแก้ไขปัญหา							
	ยอมรับสภาพ		ปรับปรุงตนเอง		หาเหตุผลให้ตัวเองสบายใจ		จัดการกับปัญหาโดยตรง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	คน	คน	คน	คน	คน	คน	คน	คน
1. เพื่อนล้อเลียนและกลั่นแกล้ง	76	25.1	56	18.5	70	23.1	101	33.3
2. ขาดเพื่อนสนิทที่จะปรับทุกข์และเล่นด้วย	21	21.0	42	42.0	23	23.0	14	14.0
3. ไม่ทราบวิธีคบเพื่อนและวิธีทำตัวให้เพื่อนรัก	17	13.8	69	56.1	15	12.2	22	17.9
4. ทะเลาะวิวาทกับเพื่อน	29	10.7	137	50.7	39	14.4	65	24.1
5. เพื่อนชักจูงไปในทางที่ไม่ดี	6	7.6	31	39.2	7	8.9	35	44.3
6. เพื่อนดูถูกเหยียดหยาม	37	21.8	35	20.6	45	26.5	53	31.1
7. ถูกเพื่อนบังคับให้ทำในสิ่งที่ไม่อยากทำ	28	23.7	20	16.9	20	16.9	50	42.4

จากตารางที่ 12 แสดงว่านักเรียนประถมศึกษาแก้ไข้ปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน โดยใช้วิธีแก้ไข้ปัญหาทั้ง 4 วิธี แต่วิธีแก้ไข้ปัญหาที่นักเรียนใช้มากที่สุด คือ วิธีปรับปรุงตนเองและวิธีจัดการกับปัญหาโดยตรงในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 13 จำนวนนักเรียนและร้อยละของวิธีแก้ไข้ปัญหาการปรับตัวด้านบุคลิกภาพส่วนตัวของนักเรียนประถมศึกษา

ปัญหาการปรับตัว ด้านบุคลิกภาพส่วนตัว	วิธีแก้ไข้ปัญหา							
	ยอมรับสภาพ		ปรับปรุงตนเอง		หาเหตุผลให้ ตัวเองสบายใจ		จัดการกับปัญหา โดยตรง	
	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
1. ใช้วาจาไม่สุภาพ	21	7.5	211	75.1	20	7.1	29	10.3
2. ขาดความมั่นใจใน การทำกิจกรรมต่างๆ	26	10.7	178	73.6	13	5.4	25	10.3
3. กังวลใจเกี่ยวกับ ร่างกาย	39	19.1	102	50.0	26	12.7	37	18.1
4. อารมณ์ไม่มั่นคง	40	15.7	168	66.1	20	7.9	26	10.2
5. ขี้เกียจเรียน ท างานซ้ำ	12	6.0	149	74.1	13	6.5	27	13.4
6. รู้สึกว่าชีวิตไม่มี สำคัญและไม่มีจุดหมาย ในชีวิต	14	17.9	22	28.2	29	37.2	13	16.7
7. รู้สึกว่าตัวเองมี บด้อย	23	20.0	32	27.8	40	34.8	20	17.4

จากตารางที่ 13 แสดงว่านักเรียนประถมศึกษาแก้ไขปัญหการปรับตัวด้านบุคลิกภาพส่วนตัว โดยใช้วิธีแก้ไขปัญหทั้ง 4 วิธี แต่วิธีแก้ไขปัญหที่นักเรียนใช้มากที่สุด คือ วิธีปรับปรุงตนเอง ยกเว้นรู้สึกว่ชีวิตไม่มีความสำคัญและไม่มีจุดหมายในชีวิต และรู้สึกว่ตัวเองมีปมด้อย ซึ่งนักเรียนระดับประถมศึกษาแก้ไขด้วยวิธีหาเหตุผลให้ตัวเองสบายใจเป็นส่วนใหญ่

2.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลที่เกิดขึ้นจากการแก้ไขปัญหการปรับตัวดังแสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของผลที่เกิดขึ้นจากการแก้ไขปัญหการปรับตัวด้านต่าง ๆ ของนักเรียนประถมศึกษา

ด้านที่	ปัญหการปรับตัว	\bar{X} (range 0-3)	S.D
1	ด้านครอบครัว	1.81	.51
2	ด้านการเรียน	1.86	.53
3	ด้านความสัมพันธ์กับครู	1.94	.44
4	ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	1.86	.51
5	ด้านบุคลิกภาพส่วนตัว	1.75	.56
	รวม	1.63	.21

จากตารางที่ 14 แสดงว่านักเรียนประถมศึกษาแก้ไขปัญหการปรับตัวทุกด้านได้ค่อนข้างประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = 1.63$) และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบผลของการแก้ไขปัญหการปรับตัวทั้ง 5 ด้านแล้ว พบว่านักเรียนแก้ไขปัญหาด้านความสัมพันธ์กับครู ($\bar{X} = 1.94$) ได้ผลมากกว่าปัญหการปรับตัวด้านอื่นๆ รองลงมาคือ ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ($\bar{X} = 1.86$) ซึ่งได้ผลเท่ากับด้านการเรียน ($\bar{X} = 1.86$) ด้านครอบครัว ($\bar{X} = 1.81$) และด้านบุคลิกภาพส่วนตัว ($\bar{X} = 1.75$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวและความสามารถในการปรับตัวของนักเรียน
ประถมศึกษา ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูโดยดัดแปลงจากแบบสอบถามเรื่อง บทบาทของ
ผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูเด็กของ ดวงเดือน พันธมนาวิน และคณะ (2528) ไว้ 5 แบบคือ
1) แบบรักสนับสนุน 2) แบบลงโทษทางกายมากกว่าทางจิต 3) แบบควบคุม 4) แบบใช้เหตุผล
และ 5) แบบให้พึ่งตัวเอง หลังจากตรวจให้คะแนนแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่างจำนวน
343 คน แล้ว ปรากฏว่ามีนักเรียนจำนวนน้อยมากที่ได้คะแนนสูงสุดจากการตอบแบบวัดการอบรม
เลี้ยงดู แบบลงโทษทางกายมากกว่าทางจิต และแบบควบคุม ซึ่งไม่สามารถนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ
ค่าทางสถิติได้ จึงได้ตัดแบบของการอบรมเลี้ยงดู 2 แบบดังกล่าวออกไป และมีนักเรียน
จำนวนมากพอสมควรที่ได้คะแนนจากการตอบแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูสูงเท่ากัน 2 แบบ คือ
1) แบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล 2) แบบรักสนับสนุน-แบบให้พึ่งตัวเอง และ 3) แบบใช้
เหตุผล-แบบให้พึ่งตัวเอง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเพิ่มการวิเคราะห์แบบของการอบรมเลี้ยงดูขึ้นอีก
3 แบบ รวมเป็น 6 แบบ นอกจากนี้ยังมีนักเรียนอีกจำนวนหนึ่งที่ได้คะแนนการอบรมเลี้ยงดูสูงสุด
เท่ากันมากกว่า 2 แบบ ซึ่งผู้วิจัยมิได้นำมาวิเคราะห์ด้วย ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์
เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู จึงมีจำนวนเหลืออยู่ 321 คน ดังรายละเอียดในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของจำนวนนักเรียนประถมศึกษา จำแนกตามแบบของการ
อบรมเลี้ยงดู

แบบของการอบรมเลี้ยงดู	จำนวน	ร้อยละ
แบบรักสนับสนุน	84	24.5
แบบลงโทษทางกายมากกว่าทางจิต	(6)	(1.7)
แบบควบคุม	(6)	(1.7)
แบบใช้เหตุผล	47	13.7
แบบให้พึ่งตัวเอง	134	39.1
แบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล	17	5.0
แบบรักสนับสนุน-แบบให้พึ่งตัวเอง	21	6.1
แบบใช้เหตุผล-แบบให้พึ่งตัวเอง	18	5.2
แบบมากกว่า 2 แบบ	(10)	(2.9)
รวม	321	93.59
	(343)	(100.0)

จากตารางที่ 15 แสดงว่านักเรียนประถมศึกษาได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตัวเอง (ร้อยละ 39.1) มากที่สุด รองลงมาคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน (ร้อยละ 24.5) แบบใช้เหตุผล (ร้อยละ 13.7) และการอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางกายมากกว่าทางจิต (ร้อยละ 1.7) และแบบควบคุม (ร้อยละ 1.7) ซึ่งเป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ ผู้ปกครองของนักเรียนประถมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างใช้น้อยที่สุด และมีนักเรียนจำนวนร้อยละ 16.3 ที่ได้คะแนนการอบรมเลี้ยงดูสูงสุดเท่ากับ 2 แบบ คือ แบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล (ร้อยละ 5.0) แบบรักสนับสนุน-แบบให้พึ่งตัวเอง (ร้อยละ 6.1) และแบบใช้เหตุผล-แบบให้พึ่งตัวเอง (ร้อยละ 5.2) และมีนักเรียนอีกจำนวนร้อยละ 2.9 ที่ได้คะแนนการอบรมเลี้ยงดูเท่ากับมากกว่า 2 แบบ

3.1 การเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวของนักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

การเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวโดยรวม และแยกวิเคราะห์ปัญหาการปรับตัวแต่ละด้านของนักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิดทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และกรณีที่พบความแตกต่างจะทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Newman Keuls ดังแสดงไว้ในตารางที่ 16-29

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของปัญหาการปรับตัวโดยรวมของนักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แบบของการอบรมเลี้ยงดู	จำนวน	\bar{X} (range 0-3)	S.D.
แบบรักสนับสนุน	84	.7946	.3720
แบบใช้เหตุผล	47	.6444	.3189
แบบให้พึ่งตัวเอง	134	.7936	.3550
แบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล	17	.6151	.2768
แบบรักสนับสนุน-แบบให้พึ่งตัวเอง	21	.7932	.4270
แบบใช้เหตุผล-แบบให้พึ่งตัวเอง	18	.6143	.3688
รวม	321	.7525	.3611

จากตารางที่ 16 แสดงว่านักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 6 แบบ ประสบปัญหาการปรับตัวโดยรวมน้อย แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบทั้ง 6 แบบของการอบรมเลี้ยงดูพบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ($\bar{X} = .7946$) ประสบปัญหาการปรับตัวโดยรวมมากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = .7936$) แบบรักสนับสนุน-แบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = .7932$) แบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = .6444$) แบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = .6151$) และแบบใช้เหตุผล-แบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = .6143$) ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าว โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่าค่าเฉลี่ยการประสพปัญหาการปรับตัวของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู 6 แบบ อย่างน้อย 1 คู่ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 การวิเคราะห์ความแปรปรวน ค่าเฉลี่ยการประสพปัญหาการปรับตัวโดยรวมของ นักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม	DF	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	1.6239	.3248	2.5508*
ภายในกลุ่ม	315	40.1064	.1273	
รวม	320	41.7303		

*P < .05

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนข้างต้น ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างของ ค่าเฉลี่ยดังกล่าวเป็นรายคู่ พบว่า ค่าเฉลี่ยคู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 คู่ คือ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = .7936$) ประสพปัญหาการปรับตัวโดยรวมมากกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = .6444$) ดังแสดง ในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยการประสับัญหาการปรับตัวโดยรวมของนักเรียน
ประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แบบของการอบรม	แบบใช้เหตุผล- แบบให้ฟังตัวเอง	แบบรักสันนับสนุน- แบบใช้เหตุผล	แบบใช้เหตุผล แบบให้ฟังตัวเอง	แบบรักสันนสนับสนุน- แบบให้ฟังตัวเอง	แบบให้ฟังตัวเอง แบบรักสันนสนับสนุน
เฉลี่ย	$\bar{X} = .6143$	$\bar{X} = .6151$	$\bar{X} = .6444$	$\bar{X} = .7932$	$\bar{X} = .7936$

แบบใช้เหตุผล-

แบบให้ฟังตัวเอง

$$\bar{X} = .6143$$

แบบรักสันนสนับสนุน-

แบบใช้เหตุผล

$$\bar{X} = .6151$$

แบบใช้เหตุผล

$$\bar{X} = .6444$$

*

แบบรักสันนสนับสนุน-

แบบให้ฟังตัวเอง

$$\bar{X} = .7932$$

แบบให้ฟังตัวเอง

$$\bar{X} = .7936$$

แบบรักสันนสนับสนุน

$$\bar{X} = .7946$$

*P < .05

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของปัญหาการปรับตัวด้าน
ครอบครัว ของนักเรียนประถมศึกษา ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แบบของการอบรมเลี้ยงดู	จำนวน	\bar{X} (range 0-3)	S.D
แบบรักสนับสนุน	84	.8214	.3973
แบบใช้เหตุผล	47	.8218	.3959
แบบให้พึ่งตัวเอง	134	.9412	.4502
แบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล	17	.7206	.3495
แบบรักสนับสนุน-แบบให้พึ่งตัวเอง	21	.8393	.4544
แบบใช้เหตุผล-แบบให้พึ่งตัวเอง	18	.8542	.3300
รวม	321	.8692	.4206

จากตารางที่ 19 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 6 แบบ ประสบปัญหาการปรับตัวด้านครอบครัวอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบในแต่ละแบบของการอบรมเลี้ยงดูพบว่าแบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = .9412$) ประสบปัญหาการปรับตัวด้านครอบครัวมากที่สุด รองลงมาคือนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล-แบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = .8542$) แบบรักสนับสนุน-แบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = .8393$) แบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = .8218$) แบบรักสนับสนุน ($\bar{X} = .8214$) และแบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = .7206$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าว โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่าค่าเฉลี่ยการประสบปัญหาการปรับตัวด้านครอบครัวของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู 6 แบบ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 การวิเคราะห์ความแปรปรวน ค่าเฉลี่ยการประเมินปัญหาการปรับตัวด้านครอบครัว
ของนักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม	DF	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	1.3908	.2782	1.5871
ภายในกลุ่ม	315	55.2076	.1753	
รวม	320	56.5984		

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของปัญหาการปรับตัวด้าน
การเรียน ของนักเรียนประถมศึกษา ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แบบของการอบรมเลี้ยงดู	จำนวน	\bar{X} (range 0-3)	S.D
แบบรักสนับสนุน	84	.9425	.5126
แบบใช้เหตุผล	47	.8227	.5532
แบบให้พึ่งตัวเอง	134	.9515	.5383
แบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล	17	.8725	.4949
แบบรักสนับสนุน-แบบให้พึ่งตัวเอง	21	.8492	.5320
แบบใช้เหตุผล-แบบให้พึ่งตัวเอง	18	.7315	.5605
รวม	321	.9071	.5324

จากตารางที่ 21 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ฟังตัวเอง ($\bar{X} = .9515$) ประสบปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนมากที่สุด รองลงมา คือ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ($\bar{X} = .9425$) แบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = .8725$) แบบรักสนับสนุน-แบบให้ฟังตัวเอง ($\bar{X} = .8492$) แบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = .8227$) และแบบใช้เหตุผล-แบบให้ฟังตัวเอง ($\bar{X} = .7315$) ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าว โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่าค่าเฉลี่ยการประสบปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียน ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู 6 แบบ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตารางที่ 22

ตารางที่ 22 การวิเคราะห์ความแปรปรวน ค่าเฉลี่ย การประสบปัญหาการปรับตัวด้านการเรียน ของนักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม	DF	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	1.3498	.2700	.9517
ภายในกลุ่ม	315	89.3498	.2837	
รวม	320	90.6996		

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับครู ของนักเรียนประถมศึกษา ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แบบของการอบรมเลี้ยงดู	จำนวน	\bar{X} (range 0-3)	S.D
แบบรักสนับสนุน	84	.4439	.5896
แบบใช้เหตุผล	47	.2340	.3517
แบบให้พึ่งตัวเอง	134	.3081	.3657
แบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล	17	.2185	.2208
แบบรักสนับสนุน-แบบให้พึ่งตัวเอง	21	.4762	.5576
แบบใช้เหตุผล-แบบให้พึ่งตัวเอง	18	.1905	.3176
รวม	321	.3324	.4460

จากตารางที่ 23 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน-แบบให้พึ่งตัวเองเร็ว ($\bar{X} = .4762$) ประสบปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับครูมากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ($\bar{X} = .4439$) แบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = .3081$) แบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = .2340$) แบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = .2185$) และแบบใช้เหตุผล-แบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = .1905$) ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าว โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่าค่าเฉลี่ยการประสบปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับครู ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู 6 แบบ อย่างน้อย 1 คู่ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตารางที่ 24

ตารางที่ 24 การวิเคราะห์ความแปรปรวน ค่าเฉลี่ย การประสพปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธกับครู ของนักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม	DF	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	2.5950	.5190	2.6779*
ภายในกลุ่ม	315	61.0510	.1938	
รวม	320	63.6460		

*P < .05

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนข้างต้น ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าว เป็นรายคู่พบว่า ค่าเฉลี่ยคู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 คู่ คือ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ($\bar{X} = .4439$) ประสพปัญหาการปรับตัวมากกว่ากลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = .2340$) และแบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = .3081$) ดังแสดงในตารางที่ 25

ตารางที่ 25 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยการประสพปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์
กับครู ของนักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แบบของการอบรมเลี้ยงดู	แบบใช้เหตุผล- แบบให้ฟังตัวเอง	แบบรักสนับสนุน- แบบใช้เหตุผล	แบบใช้เหตุผล	แบบให้ฟังตัวเอง	แบบรักสนับสนุน	แบบรักสนับสนุน- แบบให้ฟังตัวเอง
เฉลี่ย	$\bar{X} = .1905$	$\bar{X} = .2185$	$\bar{X} = .2340$	$\bar{X} = .3081$	$\bar{X} = .4439$	$\bar{X} = .4762$

แบบใช้เหตุผล-
แบบให้ฟังตัวเอง
 $\bar{X} = .1905$

แบบรักสนับสนุน-
แบบใช้เหตุผล
 $\bar{X} = .2185$

แบบใช้เหตุผล
 $\bar{X} = .2340$

แบบให้ฟังตัวเอง
 $\bar{X} = .3081$

แบบรักสนับสนุน
 $\bar{X} = .4439$

แบบรักสนับสนุน-
แบบให้ฟังตัวเอง
 $\bar{X} = .4762$

*
*

*P < .05

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนของนักเรียนประถมศึกษา ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แบบของการอบรมเลี้ยงดู	จำนวน	\bar{X} (range 0-3)	S.D
แบบรักสนับสนุน	84	.7551	.4686
แบบใช้เหตุผล	47	.5866	.5118
แบบให้พึ่งตัวเอง	134	.8038	.5266
แบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล	17	.5798	.4087
แบบรักสนับสนุน-แบบให้พึ่งตัวเอง	21	.8231	.5784
แบบใช้เหตุผล-แบบให้พึ่งตัวเอง	18	.6349	.4731
รวม	321	.7392	.5086

จากตารางที่ 26 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน-แบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = .8231$) ประสบปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = .8038$) แบบรักสนับสนุน ($\bar{X} = .7551$) แบบใช้เหตุผล-แบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = .6349$) แบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = .5866$) และแบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = .5798$) ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าว โดยวิเคราะห์ที่ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่าค่าเฉลี่ยการประสบปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู 6 แบบ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตารางที่ 27

ตารางที่ 27 การวิเคราะห์ความแปรปรวน ค่าเฉลี่ย การประสบบัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ของนักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม	DF	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	2.4506	.4901	1.9220
ภายในกลุ่ม	315	80.3296	.2550	
รวม	320	82.7802		

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของปัญหาการปรับตัวด้านบุคลิกภาพส่วนตัว ของนักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แบบของการอบรมเลี้ยงดู	จำนวน	\bar{X} (range 0-3)	S.D
แบบรักสนับสนุน	84	1.0272	.8985
แบบใช้เหตุผล	47	.7568	.4633
แบบให้พึ่งตัวเอง	134	.9648	.5254
แบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล	17	.7059	.4751
แบบรักสนับสนุน-แบบให้พึ่งตัวเอง	21	.9796	.5036
แบบใช้เหตุผล-แบบให้พึ่งตัวเอง	18	.6429	.5720
รวม	321	.9199	.6436

จากตารางที่ 28 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ($\bar{X} = 1.0272$) ประสบปัญหาการปรับตัวด้านบุคลิกภาพส่วนตัวมากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน-แบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = .9796$) แบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = .9648$) แบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = .7568$) แบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = .7059$) และแบบใช้เหตุผล-แบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = .6429$) ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าว โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่าค่าเฉลี่ยการประสบปัญหาการปรับตัวด้านบุคลิกภาพส่วนตัว ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู 6 แบบ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตารางที่ 29

ตารางที่ 29 การวิเคราะห์ความแปรปรวน ค่าเฉลี่ย การประสบปัญหาการปรับตัวด้านบุคลิกภาพส่วนตัว ของนักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม	DF	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	4.7224	.9445	2.3274
ภายในกลุ่ม	315	127.8300	.4058	
รวม	320	132.5524		

3.2 การเปรียบเทียบความสามารถในการปรับตัว ระหว่างนักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

การเปรียบเทียบความสามารถในการปรับตัวโดยรวม และแยกวิเคราะห์ความสามารถในการปรับตัวแต่ละด้าน ระหว่างนักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิดทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และกรณีที่พบความแตกต่างจะทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Newman-Keuls ดังแสดงไว้ในตารางที่ 30-43

ตารางที่ 30 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของความสามารถในการปรับตัวโดยรวม ของนักเรียนประถมศึกษา ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แบบของการอบรมเลี้ยงดู	จำนวน	\bar{X}	S.D
		(range 0-120)	
แบบรักสนับสนุน	84	81.2381	13.0491
แบบใช้เหตุผล	47	86.1277	13.0528
แบบให้พึ่งตัวเอง	134	79.5373	14.8626
แบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล	17	87.5882	13.0483
แบบรักสนับสนุน-แบบให้พึ่งตัวเอง	21	80.1905	12.4444
แบบใช้เหตุผล-แบบให้พึ่งตัวเอง	18	91.6667	17.3815
รวม	321	82.0966	14.3884

จากตารางที่ 30 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูทุกแบบ มีความสามารถในการปรับตัวโดยรวม ($\bar{X} = 82.0966$) อยู่ในระดับดี เมื่อเปรียบเทียบกันในแต่ละแบบของการอบรมเลี้ยงดู พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล-แบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = 91.6667$) มีความสามารถในการปรับตัวดีที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู

แบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = 87.5882$) แบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = 86.1277$) แบบรัก-
สนับสนุน ($\bar{X} = 81.2381$) แบบรักสนับสนุน-แบบให้ฟังตัวเอง ($\bar{X} = 80.1905$) และแบบให้
ฟังตัวเอง ($\bar{X} = 79.5373$) ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าว โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน
(ANOVA) พบว่าค่าเฉลี่ยความสามารถในการปรับตัวของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู 6 แบบ
อย่างน้อย 1 คู่ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตารางที่ 31

ตารางที่ 31 การวิเคราะห์ความแปรปรวน ค่าเฉลี่ย ความสามารถในการปรับตัวโดยรวม ของ
นักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	DF	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	3940.8649	788.1730	3.9847*
ภายในกลุ่ม	315	62307.1413	197.8004	
รวม	320	66248.0062		

*P < .05

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนข้างต้น ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างของค่า
เฉลี่ยดังกล่าวเป็นรายคู่ พบว่า ค่าเฉลี่ยคู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 3
คู่ คือ

(1) นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = 86.1277$) มีความสามารถ
ในการปรับตัวดีกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ฟังตัวเอง ($\bar{X} = 79.5373$)

(2) นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล-แบบให้ฟังตัวเอง ($\bar{X} = 91.6667$)
มีความสามารถในการปรับตัวดีกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ฟังตัวเอง ($\bar{X} =$
79.5373) และแบบรักสนับสนุน ($\bar{X} = 81.2381$) ดังแสดงในตารางที่ 32

ตารางที่ 32 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความสามารถในการปรับตัวโดยรวมของนักเรียน
ประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แบบของการอบรม เลี้ยงดู	แบบให้ฟังตัวเอง X = 79.5373	แบบรักษันับสนุน- แบบให้ฟังตัวเอง X = 80.1905	แบบรักษันับสนุน X = 81.2381	แบบใช้เหตุผล X = 86.1277	แบบรักษันับสนุน- แบบใช้เหตุผล X = 87.5882	แบบใช้เหตุผล- แบบให้ฟังตัวเอง X = 91.6667
แบบให้ฟังตัวเอง X = 79.5373				*		*
แบบรักษันับสนุน- แบบให้ฟังตัวเอง X = 80.1905						
แบบรักษันับสนุน X = 81.2381						*
แบบใช้เหตุผล X = 86.1277						
แบบรักษันับสนุน- แบบใช้เหตุผล X = 87.5882						
แบบใช้เหตุผล- แบบให้ฟังตัวเอง X = 91.6667						

*P < .05

ตารางที่ 33 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของความสามารถในการปรับตัวด้านครอบครัว ของนักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แบบของการอบรมเลี้ยงดู	จำนวน	\bar{X}	S.D
		(range 0-24)	
แบบรักสนับสนุน	84	17.8452	3.1680
แบบใช้เหตุผล	47	18.5319	3.0987
แบบให้พึ่งตัวเอง	134	17.2761	3.8003
แบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล	17	19.1765	3.3398
แบบรักสนับสนุน-แบบให้พึ่งตัวเอง	21	17.0952	4.3693
แบบใช้เหตุผล-แบบให้พึ่งตัวเอง	18	19.4444	4.1191
รวม	321	17.8193	3.6218

จากตารางที่ 33 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูทุกแบบ มีความสามารถในการปรับตัวด้านครอบครัว ($\bar{X} = 17.8193$) อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกันในแต่ละแบบของการอบรมเลี้ยงดู พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล-แบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = 19.4444$) มีความสามารถในการปรับตัวด้านครอบครัวดีที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = 19.1765$) แบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = 18.5319$) แบบรักสนับสนุน ($\bar{X} = 17.8452$) แบบให้พึ่งตัวเองเร็ว ($\bar{X} = 17.2761$) และแบบรักสนับสนุน-แบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = 17.0952$) ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าว โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่า ค่าเฉลี่ยความสามารถในการปรับตัวด้านครอบครัวของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู 6 แบบ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตารางที่ 34

ตารางที่ 34 การวิเคราะห์ความแปรปรวน ค่าเฉลี่ย ความสามารถในการปรับตัวด้านครอบครัว
ของนักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	DF	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	153.3219	30.6644	2.3884
ภายในกลุ่ม	315	4044.1984	12.8387	
รวม	320	4197.5202		

ตารางที่ 35 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของความสามารถในการ
ปรับตัวด้านการเรียน ของนักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แบบของการอบรมเลี้ยงดู	จำนวน	\bar{X}	S.D
		(range 0-24)	
แบบรักสนับสนุน	84	17.4286	3.6148
แบบใช้เหตุผล	47	18.4681	3.4882
แบบให้พึ่งตัวเอง	134	17.2687	4.0785
แบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล	17	17.8824	3.0183
แบบรักสนับสนุน-แบบให้พึ่งตัวเอง	21	16.4286	3.9060
แบบใช้เหตุผล-แบบให้พึ่งตัวเอง	18	19.7778	4.1381
รวม	321	17.6044	3.8595

จากตารางที่ 35 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูทุกแบบ มีความสามารถในการปรับตัวด้านการเรียน ($\bar{X} = 17.6044$) อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกันในแต่ละแบบของการอบรมเลี้ยงดู พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล-แบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = 19.7778$) มีความสามารถในการปรับตัวด้านการเรียนดีที่สุด รองลงมา คือ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = 18.4681$) แบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = 17.8824$) แบบรักสนับสนุน ($\bar{X} = 17.4286$) แบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = 17.2587$) และแบบรักสนับสนุน-แบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = 16.4286$) ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าว โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่า ค่าเฉลี่ยความสามารถในการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู 6 แบบ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตารางที่ 36

ตารางที่ 36 การวิเคราะห์ความแปรปรวน ค่าเฉลี่ย ความสามารถในการปรับตัวด้านการเรียน ของนักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	DF	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	168.1333	33.6267	2.3034
ภายในกลุ่ม	315	4598.6206	14.5988	
รวม	320	4766.7539		

ตารางที่ 37 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของความสามารถในการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับครู ของนักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แบบของการอบรมเลี้ยงดู	จำนวน	\bar{X}	S.D
		(range 0-24)	
แบบรักสนับสนุน	84	15.4167	4.2772
แบบใช้เหตุผล	47	16.4681	3.5377
แบบให้พึ่งตัวเอง	134	15.6045	3.4836
แบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล	17	17.0000	2.9155
แบบรักสนับสนุน-แบบให้พึ่งตัวเอง	21	16.0000	3.1305
แบบใช้เหตุผล-แบบให้พึ่งตัวเอง	18	17.2222	4.7965
รวม	321	15.8723	3.7624

จากตารางที่ 37 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูทุกแบบ มีความสามารถในการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับครู ($\bar{X} = 15.8723$) อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกันในแต่ละแบบของการอบรมเลี้ยงดู พบว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = 17.2222$) มีความสามารถในการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับครูที่ดีที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = 17.00$) แบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = 16.4681$) แบบรักสนับสนุน-แบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = 16.00$) แบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = 15.6045$) และแบบรักสนับสนุน ($\bar{X} = 15.4167$) ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าว โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่า ค่าเฉลี่ยความสามารถในการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับครู ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู 6 แบบ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตารางที่ 38

ตารางที่ 38 การวิเคราะห์ความแปรปรวน ค่าเฉลี่ย ความสามารถในการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับครู ของนักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	DF	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	98.4960	19.6992	1.4003
ภายในกลุ่ม	315	4431.2672	14.0675	
รวม	320	4529.7632		

ตารางที่ 39 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของความสามารถในการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ของนักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แบบของการอบรมเลี้ยงดู	จำนวน	\bar{X}	S.D
		(range 0-24)	
แบบรักสนับสนุน	84	16.3452	3.8792
แบบใช้เหตุผล	47	16.7660	3.8233
แบบให้พึ่งตัวเอง	134	15.1791	4.2157
แบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล	17	17.7647	4.4656
แบบรักสนับสนุน-แบบให้พึ่งตัวเอง	21	16.3333	4.3970
แบบใช้เหตุผล-แบบให้พึ่งตัวเอง	18	18.0000	3.9705
รวม	321	16.0872	4.1501

จากตารางที่ 39 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูทุกแบบ มีความสามารถในการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ($\bar{X} = 16.0872$) อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกันในแต่ละแบบของการอบรมเลี้ยงดู พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล-แบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = 18.00$) มีความสามารถในการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนดีที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = 17.7647$) แบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = 16.7660$) แบบรักสนับสนุน ($\bar{X} = 16.3452$) แบบรักสนับสนุน-แบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = 16.3333$) และแบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = 15.1791$) ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าว โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่าค่าเฉลี่ยความสามารถในการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู 6 แบบ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตารางที่ 40

ตารางที่ 40 การวิเคราะห์ความแปรปรวน ค่าเฉลี่ย ความสามารถในการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ของนักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	DF	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	252.7170	50.5434	3.0275
ภายในกลุ่ม	315	5258.8406	16.6947	
รวม	320	5511.5576		

ตารางที่ 41 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของความสามารถในการปรับตัวด้านบุคลิกภาพส่วนตัว ของนักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แบบของการอบรมเลี้ยงดู	จำนวน	\bar{X}	S.D
		(range 0-24)	
แบบรักสนับสนุน	84	14.2024	4.1791
แบบใช้เหตุผล	47	15.8936	3.8121
แบบให้พึ่งตัวเอง	134	14.2090	4.3994
แบบรักสนับสนุน-แบบใช้เหตุผล	17	15.7647	4.3950
แบบรักสนับสนุน-แบบให้พึ่งตัวเอง	21	14.3333	2.9040
แบบใช้เหตุผล-แบบให้พึ่งตัวเอง	18	17.2222	3.7660
รวม	321	14.7134	4.2085

จากตารางที่ 41 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูทุกแบบ มีความสามารถในการปรับตัวด้านบุคลิกภาพส่วนตัว ($\bar{X} = 14.7134$) อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกันในแต่ละแบบของการอบรมเลี้ยงดู พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = 17.2222$) มีความสามารถในการปรับตัวด้านบุคลิกภาพส่วนตัวที่ดีที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผล ($\bar{X} = 15.8936$) แบบรักสนับสนุน-แบบให้เหตุผล ($\bar{X} = 15.7647$) แบบรักสนับสนุน-แบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = 14.3333$) แบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = 14.2090$) และแบบรักสนับสนุน ($\bar{X} = 14.2044$) ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าว โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่าค่าเฉลี่ยความสามารถในการปรับตัวด้านบุคลิกภาพส่วนตัวของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู 6 แบบ อย่างน้อย 1 คู่ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตารางที่ 42

ตารางที่ 42 การวิเคราะห์ความแปรปรวน ค่าเฉลี่ย ความสามารถในการปรับตัวด้านบุคลิกภาพส่วนตัว ของนักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	DF	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	256.6189	51.3238	2.9878*
ภายในกลุ่ม	315	5411.0135	17.1778	
รวม	320	5667.6324		

*P < .05

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนข้างต้น ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าวเป็นรายคู่ พบว่าค่าเฉลี่ยคู่ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 คู่ คือ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผล-แบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = 17.2222$) มีความ

สามารถในการปรับตัวด้านบุคลิกภาพส่วนตัวดีกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตัวเอง ($\bar{X} = 14.2090$) ดังแสดงในตารางที่ 43

ตารางที่ 43 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความสามารถในการปรับตัวด้านบุคลิกภาพส่วนตัว
ของนักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แบบของการอบรมเลี้ยงดู	แบบรักสนับสนุน	แบบให้พึ่งตัวเอง	แบบรักสนับสนุน- แบบให้พึ่งตัวเอง	แบบรักสนับสนุน- แบบใช้เหตุผล	แบบใช้เหตุผล- แบบให้พึ่งตัวเอง
\bar{X}	$\bar{X} = 14.2024$	$\bar{X} = 14.2090$	$\bar{X} = 14.3333$	$\bar{X} = 15.7647$	$\bar{X} = 17.2222$
แบบรักสนับสนุน	$\bar{X} = 14.2024$				
แบบให้พึ่งตัวเอง		$\bar{X} = 14.2090$			*
แบบรักสนับสนุน- แบบให้พึ่งตัวเอง			$\bar{X} = 14.3333$		
แบบรักสนับสนุน- แบบใช้เหตุผล				$\bar{X} = 15.7647$	
แบบใช้เหตุผล- แบบให้พึ่งตัวเอง					$\bar{X} = 17.2222$

* $P < 0.5$

ตอนที่ 4 การพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวของนักเรียนประถมศึกษาจากการ
อบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ

ในการวิเคราะห์หาตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด จากแบบของการอบรมเลี้ยงดู เพื่อใช้ในการ
พยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวของนักเรียนประถมศึกษา โดยแบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น
5 แบบ ตามการวิจัยของ ดวงเดือน พันธมนาวิน และคณะ (2528) ดังต่อไปนี้ คือ 1) แบบรัก
สนับสนุน 2) แบบลงโทษทางกายมากกว่าทางจิต 3) แบบควบคุม 4) แบบใช้เหตุผล และ
5) แบบให้พึ่งตัวเอง

การวิเคราะห์หาตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดจากแบบของการอบรมเลี้ยงดู 5 แบบ เพื่อใช้ในการ
พยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวโดยรวม และแยกเป็นความสามารถในการปรับตัวแต่ละด้าน
ของนักเรียนประถมศึกษา โดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression
Analysis) ชนิดเพิ่มเป็นขั้น ๆ (Stepwise) ดังแสดงไว้ในตารางที่ 44-48

4.1 การพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวโดยรวม

การหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดจากแบบของการอบรมเลี้ยงดู ทั้ง 5 แบบ เพื่อใช้ในการพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวโดยรวมของนักเรียนประถมศึกษา โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ แบบเสถียรไวส์ ซึ่งสมการพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวโดยรวมที่ดีที่สุดประกอบด้วยตัวพยากรณ์ จำนวน 3 ตัว คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล (X_4) การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน (X_1) และการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตัวเอง (X_5) ตัวพยากรณ์ดังกล่าวสามารถพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวโดยรวมของนักเรียนได้ประมาณ 34% ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ และการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แสดงไว้ในตารางที่ 44

ตารางที่ 44 ค่าสถิติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสมการพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวโดยรวมของกลุ่มตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด

ลำดับที่	ตัวพยากรณ์	b	B	SE _b	t
1	X ₄	1.3405	.4326	.1576	72.390*
2	X ₁	.5361	.1626	.1728	9.631*
3	X ₅	.4634	.1220	.1821	6.476*
R =		.5852			
R ² =		.3424 (พยากรณ์ร่วมกันทั้ง 3 แบบ ได้ 34.24%)			
SE _{est} =		11.7945			
F =		58.8487*			
a =		39.8258			

*P < .05

จากตารางที่ 44 พบว่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) และสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ในทางบวกทุกค่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ของตัวพยากรณ์ทั้งสามตัวกับตัวเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .5852 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ (SE_{est}) เท่ากับ 11.7945 สัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R²) เท่ากับ .3424 การอบรมเลี้ยงดูทั้ง 3 แบบ ร่วมกันพยากรณ์ได้ 34.24% ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ (a) มีค่าเท่ากับ 39.8258

จากตารางที่ 44 สามารถสร้างสมการพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวโดยรวมของนักเรียนได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$y = 39.8258 + 1.34054 + .53611 + .4634s$$

4.2 การพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวแต่ละด้าน

การพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านครอบครัว

การหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดจากแบบของการอบรมเลี้ยงดู ทั้ง 5 แบบ เพื่อใช้ในการพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านครอบครัวของนักเรียนประถมศึกษา โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ แบบสแต็ปไวส์ ซึ่งสมการพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านครอบครัวที่ดีที่สุด ประกอบด้วยตัวพยากรณ์ จำนวน 2 ตัว คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล (X_4) และการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน (X_1) ตัวพยากรณ์ดังกล่าว สามารถพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านครอบครัวของนักเรียนได้ประมาณ 24% ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ และการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แสดงไว้ในตารางที่ 45

ตารางที่ 45 ค่าสถิติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสมการพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านครอบครัวของกลุ่มตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด

ลำดับที่	ตัวพยากรณ์	b	B	SEb	t
1	X ₄	.2280	.2914	.0421	29.251*
2	X ₁	.2357	.2832	.0448	27.640*
R =		.4952			
R ² =		.2452 (พยากรณ์ร่วมกันทั้ง 2 แบบ ได้ 24.52%)			
SE _{est} =		3.1855			
F =		55.2201*			
a =		9.4661			

*P < .05

จากตารางที่ 45 พบว่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) และสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ในทางบวกทุกค่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ของตัวพยากรณ์ทั้งสองตัวกับตัวเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .4952 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ (SE_{est}) เท่ากับ 3.1855 สัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .2452 การอบรมเลี้ยงดูทั้ง 2 แบบ ร่วมกันพยากรณ์ได้ 24.52% ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ (a) มีค่าเท่ากับ 9.4661

จากตารางที่ 45 สามารถสร้างสมการพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านครอบครัวของนักเรียนได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$y = 9.4661 + .2280x_1 + .2357x_2$$

การพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านการเรียน

การหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดจากแบบของการอบรมเลี้ยงดู ทั้ง 5 แบบ เพื่อใช้ในการพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนประถมศึกษา โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ แบบสแต็ปไวส์ ซึ่งสมการพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านการเรียนที่ดีที่สุด ประกอบด้วยตัวพยากรณ์ จำนวน 2 ตัว คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบการใช้เหตุผล (X_4) และการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตัวเอง (X_5) ตัวพยากรณ์ดังกล่าวสามารถพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนได้ประมาณ 20% ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์และการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แสดงไว้ในตารางที่ 46

ตารางที่ 46 ค่าสถิติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสมการพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านการเรียนของกลุ่มตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด

ลำดับที่	ตัวพยากรณ์	b	B	SE _b	t
1	X ₄	.3257	.3867	.0425	58.813*
2	X ₅	.1622	.1571	.0521	9.703*
	R =	.4580			
	R ² =	.2098 (พยากรณ์ร่วมกันทั้ง 2 แบบ ได้ 20.98%)			
	SE _{est} =	3.5095			
	F =	45.1246*			
	a =	8.7392			

*P < .05

จากตารางที่ 46 พบว่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) และสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ในทางบวกทุกค่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ของตัวพยากรณ์ทั้งสองตัวกับตัวเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .4580 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความคลาดเคลื่อนในตัวพยากรณ์ (SE_{est}) เท่ากับ 3.5095 สัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .2098 การอบรมเลี้ยงดูทั้ง 2 แบบ ร่วมกันพยากรณ์ได้ 20.98% ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ (a) มีค่าเท่ากับ 8.7392

จากตารางที่ 46 สามารถสร้างสมการพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนได้ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

$$y = 8.7392 + .32574 + .1622s$$

การพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับครู

การหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดจากแบบของการอบรมเลี้ยงดู ทั้ง 5 แบบ เพื่อใช้ในการพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับครูของนักเรียนประถมศึกษา โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ แบบสเต็ปไวส์ ซึ่งสมการพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับครูที่ดีที่สุด ประกอบด้วยตัวพยากรณ์ จำนวน 2 ตัว คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล (X_4) และการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตัวเอง (X_5) ตัวพยากรณ์ดังกล่าวสามารถพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับครูได้ประมาณ 13% ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ และการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แสดงไว้ในตารางที่ 47

ตารางที่ 47 ค่าสถิติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสมการพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับครูของกลุ่มตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด

ลำดับที่	ตัวพยากรณ์	b	B	SE _b	t
1	X ₄	.2462	.3042	.0426	33.423*
2	X ₅	.1434	.1445	.0522	7.539*
	R =	.3731			
	R ² =	.1392 (พยากรณ์ร่วมกันทั้ง 2 แบบ ได้ 13.92%)			
	SE _{est} =	3.5193			
	F =	27.4871*			
	a =	8.8919			

*P < .05

จากตารางที่ 47 พบว่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) และสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ในทางบวกทุกค่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ของตัวพยากรณ์ทั้งสองตัวกับตัวเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .3731 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความคลาดเคลื่อนในตัวพยากรณ์ (SE_{est}) เท่ากับ 3.5193 สัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .1392 การอบรมเลี้ยงดูทั้ง 2 แบบ ร่วมกันพยากรณ์ได้ 13.92% ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ (a) มีค่าเท่ากับ 8.8919

จากตารางที่ 47 สามารถสร้างสมการพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับครูของนักเรียนได้ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

$$y = 8.8919 + .2462x_4 + .1434x_5$$

การพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน

การหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดจากแบบของการอบรมเลี้ยงดู ทั้ง 5 แบบ เพื่อใช้ในการพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ของนักเรียนประถมศึกษา โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ แบบเสถียรไวส์ ซึ่งสมการพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนที่ดีที่สุด ประกอบด้วยตัวพยากรณ์ จำนวน 2 ตัว คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล (X_4) และการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน (X_1) ตัวพยากรณ์ดังกล่าวสามารถพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนได้ประมาณ 19% ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ และการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แสดงไว้ในตารางที่ 48

ตารางที่ 48 ค่าสถิติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสมการพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนของกลุ่มตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด

ลำดับที่	ตัวพยากรณ์	b	B	SE _b	t
1	X ₄	.2828	.3190	.0495	32.674*
2	X ₁	.1704	.1807	.0526	10.481*
	R =	.4362			
	R ² =	.1903 (พยากรณ์ร่วมกันทั้ง 2 แบบ ได้ 19.03%)			
	SE _{est} =	3.7396			
	F =	39.9454*			
	a =	8.0092			

*P < .05

จากตารางที่ 48 พบว่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) และสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ในทางบวกทุกค่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ของตัวพยากรณ์ทั้งสองตัวกับตัวเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .4362 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความคลาดเคลื่อนในตัวพยากรณ์ (SE_{est}) เท่ากับ 3.7396 สัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .1903 การอบรมเลี้ยงดู 2 แบบ ร่วมกันพยากรณ์ได้ 19.03% ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ (a) มีค่าเท่ากับ 8.0092

จากตารางที่ 48 สามารถสร้างสมการพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนได้ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

$$y = 8.0092 + .28284 + 1704_1$$

การพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านบุคลิกภาพส่วนตัว

การหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดจากแบบของการอบรมเลี้ยงดู ทั้ง 5 แบบ เพื่อใช้ในการพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านบุคลิกภาพส่วนตัวของนักเรียนประถมศึกษา โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ แบบสตีปไวส์ ซึ่งสมการพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านบุคลิกภาพส่วนตัวที่ดีที่สุด ประกอบด้วยตัวพยากรณ์ จำนวน 1 ตัว คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล (X_4) ตัวพยากรณ์ดังกล่าวสามารถพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านบุคลิกภาพส่วนตัวของนักเรียนได้ประมาณ 15% ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ และการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติได้แสดงไว้ในตารางที่ 49

ตารางที่ 49 ค่าสถิติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสมการพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านบุคลิกภาพส่วนตัวของกลุ่มตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด

ลำดับที่	ตัวพยากรณ์	b	B	SE _b	t
1	X ₄	.3548	.3955	.0446	63.247*
	R =	.3955			
	R ² =	.1565 (พยากรณ์ได้ 15.65%)			
	SE _{est} =	3.8553			
	F =	63.2467*			
	a =	8.5415			

*P < .05

จากตารางที่ 49 พบว่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) และสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ในทางบวกทุกค่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ของตัวพยากรณ์กับตัวเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .3955 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ (SE_{est}) เท่ากับ 3.8553 สัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .1565 การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลพยากรณ์ได้ 15.65% ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ (a) มีค่าเท่ากับ 8.5415

จากตารางที่ 49 สามารถสร้างสมการพยากรณ์ความสามารถในการปรับตัวด้านบุคลิกภาพส่วนตัวของนักเรียนได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$y = 8.5415 + .35484$$